

Oponentský posudek k diplomové práci Bc. Filipa Galka

LASVIT FLAGSHIP STORE SHOWROOM PRAHA

červen 2017

Téma diplomní práce Filipa Galka:

Vytvořit charizmatickou a zároveň prakticky fungující prezentační centrálu tak originální a progresivně se vyvíjející firmy, jako je Lasvit - je jednoznačně pěkné téma, a je to téma zdravě riskantní. V takové konstelaci zadávacích parametrů - špičková národní komodita, prestižní značka, zdravá mezinárodní ambice, „vlajková loď“ v centru Prahy, atp. - musí být autorský přístup totiž bez kompromisů!

Diplomant staví svůj koncept na kontrastu dvou světů:

Jedním je čistě komponovaná a architektonicky suše odrecitovaná vnější obálka. Jedná se o ortogonální rastr uliční fasády a jednoduché, účelně zpracované provozní zázemí v zadním traktu. Vůči kontextu sousedních hmot se zde dá mluvit o nekonfliktním hmotovém uspořádání s minimalistickým tvaroslovím. Tato část zachovává vertikální členění po patrech v rozsahu 6 resp. 7 podlaží.

V kontrastu k měřítku této vymezující „obálky“ je bezprostředně za vstupní fasádou situován hlavní prezentační prostor s výškou přes všech sedm podlaží. Autor zde koncipuje jakýsi technicistně pojedený „inscenační“ prostor - jedno velké jeviště, jehož technické vybavení se systémem lávek, tahů, výkrytů, osvětlovací a projekční techniky atd., umožňuje instantní proměnlivost instalace specifického sortimentu produktů společnosti Lasvit.

K volbě těchto expresivních scénicko-technologických prvků vede autora vedle možnosti sofistikovaných simulací reálných artefaktů ve virtuálním obrazu cílových interiérů také další reálné požadavky firmy na konání různých „event akcí“ - přednášky, přehlídky, výstavy apod.

Poznámky k předložené práci (=portfolio):

ad zadání a analýza

- Jak bylo již řečeno - téma je pěkné, výběr parcely logický
- Část analytická je úsporná a přiměřená v textové části. (V kontrastu s tím je až vyčerpávající obrazový doprovod citací z ÚPD - dokumentů bez valného významu pro projekt.)

ad návrh

- Architektonická koncepce návrhu je kompetentní, hmota je víceméně bezproblémově vsazená do kontextu místa. Zde oceňuji vědomou utaženost bez zbytečných extravagancí.
- Jasná vnitřní kompozice umožňuje jednoduchou orientaci všech kategorií klientů, kteří se na rozhraní dvou „kontrastních světů“ – pragmatického a iluzivního - postupně propracovávají až k podpisu kontraktu.
- Kontrast provozní a prezentační části je podtržen stavebně i programově „stabilním charakterem“ monolitické obálky“, oproti kineticky i mediálně proměnlivému technicistnímu řešení „inscenačního prostoru“, který je logicky převážně v oceli.
- Čisté dispoziční řešení provozně-administrativního traktu nedává prostor zbytečným exhibicím, protože jakákoli exprese se odehrává vedle. Suché architektonické pojetí tam, kde je to na místě, je v dokumentaci podtrženo úspornou, ale také patřičně sebevědomou výkresovou kulturou*.

ad „jevištní technologie“ – způsob použití

- Jak je při použití podobných speciálních technologií pravidlem, kvality konceptu se projeví především v řezech, v portfoliu doplněných podrobnějším schématem uspořádání mechanických – kinetických prvků (lávek, tahů, výkrytů, ramp a dalších zařízení pro proměny instalace). Koncept určitě dobře funguje v podélném řezu.
- V příčném řezu je dobře vidět vícestupňový systém vzájemně se prolínajících závěsných prvků, ale zejména ve schématu jsou znatelné rezervy v proporcích středové lávky vůči „scénám“ po stranách, což má dopad např. na odstupové vzdálenosti světelných a projekčních plánů atp. (zde se koncept také trochu pere s šířkou parcely).
- **Vložení „provazištního komínu“ do jinak pragmaticky řešeného provozního schématu a uspořádání SHOWROOMU jako „jevištního prostoru“ považuji za silný a v případě společnosti LASVIT velmi nosný nápad!**

*Poznámka: Podstatné ale je, aby architekt (nejenom diplomant) projevil alespoň základní znalosti o způsobu použití zvolených technologických principů, aby s nimi byl schopný strategicky zacházet, a následně aby byl připraven na kompetentní dialog s tím kterým profesním specialistou, se kterým vygeneruje finální řešení. V rozsahu jakým je diplomní práce je na místě definovat hranici, kdy se koncept přijme s vědomím, že je profesní část **následně dopracovatelná**.*

ad „jevištní technologie“ – výsledná „EXPRESE“

- Určitou slabinou v prezentaci konceptu, která se jeví jako protipól k odstavci (*), jsou čtyři ne příliš přesvědčivé variantní příklady (v portfoliu str. 68 a 69). Zatím je to jediný doklad k zamýšlené „expresivní atmosféře“ předváděcího prostoru. Zde bych autorovi doporučil doplnit dokumentaci o referenční analogické příklady, jak vypadá přesvědčivé použití těchto technologií v praxi.

Hodnocení:

Práci považuji za velmi zajímavou a invenčně řešenou. Diplomant je zjevně zvyklý systematicky pracovat mít věci pod průběžnou kontrolou. V řešení tohoto úkolu projevil diplomant dostatečnou odvahu k autentickému pohledu na zadané téma, a i když některé momenty jsou specificky náročné, práci dovedl k relevantnímu výsledku.

Výsledek je výborný a hodnotím jej 10 body ÷ potenciálně 11 body (dle obhajoby) z dvanáctibodové stupnice.

Poznámka: Práci je hodnocena v rozsahu portfolia, ale lze očekávat, že výpovědní hodnota vlastní prezentace a obhajoby bude ještě preciznější.

Prof. akad. arch. Jindřich Smetana
V Praze 10. června 2017

Otázka k obhajobě: ...Byly zvažovány i jiné varianty členění uliční fasády? ...S rozšířenou možností vnímat „jeviště“ z uličního parteru?...
(neočekávám jen kladnou odpověď)